

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817203774
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817203774.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej C. U., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Z. Q. XXX, XXX XX Z. Q., o zaplatenie 0,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .
- II. Súd **n e p r i z n á v a** stranám sporu náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zostatku poplatku vo výške 45,28 Eur, poplatku za upomienky vo výške 64,00 Eur, úroku vo výške 32 % ročne, kapitalizovaného sumami 7,54 Eur, 864 Eur, 3,29 Eur, 0,18 Eur, 3,52 Eur, 1,78 Eur, 1,65 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne, kapitalizovaného sumami 9,84 Eur, 1,1 Eur, 1,86 Eur, 1,87 Eur, 1,33 Eur a 0,77 Eur a trov súdneho konania.
2. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/87/2017 - 59 zo dňa 21. 11. 2017 súd žalobu žalobcu zamietol a nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.
3. Proti vyššie uvádzanému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.
4. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 9Co/76/2018 - 80 zo dňa 28. 12. 2018, rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
5. Odvolací súd ako prvé konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zo zmluvy nevyplýva povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V dôsledku tohto nesprávneho právneho posúdenia veci súd nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.
6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa v zmluve o úvere zaviazala úver vo výške 200 Eur a príslušný poplatok vo výške 196 Eur, teda celkove 396 Eur zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 33 eur počnúc dňom 18. 06. 2012. Pokiaľ ide o posúdenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami sporu obsahuje výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že

toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istinu a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Je teda zrejmé, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, teda uvedeným ustanovením sa neustanovuje povinnosť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istiny, úrokov a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrnne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že uvedením výšky mesačnej splátky nedošlo k porušeniu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., preto odvolací súd považoval námietku žalobcu o nesprávnom závere súdu prvej inštancie, pokiaľ hovorí o absencii výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za dôvodnú.

7. Odvolací súd ďalej skonštatoval, že súd prvej inštancie v ďalšej časti odôvodnenia poukazuje aj na neprijateľnú zmluvnú podmienku v súvislosti s určením výšky príslušného poplatku (196 Eur) poukazujúc na skutočnosť, že rozhodnutím Okresného súdu v Prešove sp. zn. 11C/42/2012 z 13. 09. 2013 bolo určené, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku konštatoval, že ust. § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, lebo jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Z takto formulovaného odôvodnenia vyplýva, že k zamietnutiu žaloby súd pristúpil aj z dôvodu, že žalobca aj po tom, čo táto zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú, teda stala sa neplatnou, ďalším používaním vytvoril protiprávny stav, ktorá okolnosť bola podstatná pre rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby. Uvedený záver odvolací súd nepovažuje za správny vzhľadom na to že k vyhláseniu zmluvnej podmienky za neprijateľnú súdom došlo dňa 13. 09. 2013, t.j. pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere, preto nemožno konštatovať, že išlo o ďalšie používanie zmluvnej podmienky, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú, ktorá skutočnosť by bola sama o sebe dôvodom pre posúdenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Súd však bol oprávnený a povinný posudzovať (ne)prijateľnosť zmluvných podmienok z hľadiska ustanovení zákona č. 129/2010 a všetkých ustanovení OZ upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu.

8. Za nedôvodnú však odvolací súd považuje námietku žalobcu, podľa ktorej predmetný nárok bolo potrebné posudzovať výlučne podľa ustanovení Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. z.), lebo sa dohodli, že ich právne vzťahy sa budú posudzovať podľa tohto právneho predpisu. Podľa § 262 ods. 1,2 Obch. z. strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v §) 261, sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu. V danom prípade k uzavretiu takejto dohody nedošlo v písomnej forme, keďže Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len VPPÚ) nie sú podpísané stranami zmluvného vzťahu. Vyhlásenie žalovanej uvedené v zmluve o úvere, že súhlasí s VPPÚ, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, je vo vzťahu posúdenia či došlo k uzavretiu dohody písomnou formou, bez právneho významu. Preto správne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ zmluvu posúdil podľa ust. zák. č. 129/2010 Z.z. a ust. OZ upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu.

9. Krajský súd v Košiciach urobil záver, že úlohou súdu v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Opätovne bude potrebné posúdiť, či spotrebiteľská zmluva obsahuje ostatné náležitosti v zmysle ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z.z., resp. či sú alebo nie sú splnené podmienky § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, bude potrebné skúmať ju aj z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu, t.j. ust. § 53 a nasl. OZ, teda či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súd svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 220 C.s.p.

10. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 9Co/76/2018 - 80 zo dňa 28. 12. 2018) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu nároku žalobcu uplatneného podanou žalobou.

11. Žalobca podanou žalobou poukázal na skutočnosť, že dňa 09.05.2012 na základe Zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovanej zmluvy v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 200,- Eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 196,- Eur za dohodnutých podmienok v Zmluve o úvere, a to v 12 mesačných splátkach po 33,- Eur počnúc dňom 18.06.2012. Dňa 06.05.2013 a 28.10.2013 požiadala žalovaná o úpravu splátkového kalendára formou posunu splátky. Na základe týchto žiadostí mal byť celý úver uhradený dňa 28.04.2014. Vzhľadom na to, že si žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobkyni v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy aj poplatok za zaslanie upomienok, celkom vo výške 64,- Eur. Žalovaná doposiaľ uhradila žalobkyni sumu vo výške 288,- Eur.

12. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

13. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, v súlade s ustanovenia § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

14. Keďže v danom prípade sa jedná o pohľadávku vo výške 152,65 Eur, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

15. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná dňa 09.05.2012 uzatvorila so žalobcom úverovú zmluvu č. 705801756, ktorej súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „Zmluva o úvere“), z ktorej vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti, v sume 200,- Eur a žalovaná ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 196,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 396,- Eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že žalovaná sa so žalobcom dohodla na úhrade celkovej čiastky vo výške 396,- Eur v 12 mesačných splátkach po 33,- Eur. V zmysle zmluvy ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 309,86 %

16. Na základe vykonaného dokazovania súd opakovane dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju zamietol .

17. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2012, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch").

18. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 30.09.2013, t.j. v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

22. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

29. Na základe skutkových zistení a rovnako aj záveru Krajského súdu v Košiciach uvedenom v bodoch 22. až 24. citovaného uznesenia dospel súd k právnomu záveru, že ide o spotrebiteľský právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Osobitná právna úprava uvedená v zákone o spotrebiteľských úveroch v plnej miere premieta požiadavky Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). Spotrebiteľovi je uvedeným osobitným zákonom poskytnutá v súlade s príslušnými normami európskeho práva zvýšená ochrana ešte pred podpisom samotnej zmluvy (prostredníctvom predzmluvného formulára o zmluvných podmienkach je stanovená povinnosť informovať spotrebiteľa o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o základných povinnostiach), v štádiu uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jej plnenia. Osobitný zákon upravuje aj požiadavku na poskytnutie základného porovnávacieho údaju spotrebiteľovi, a to RPMN, ktoré mu umožňuje jednoduché porovnanie nákladov na spotrebiteľský úver, o ktorom spotrebiteľ uvažuje, s nákladmi na spotrebiteľské úvery, ktoré ponúkajú iní poskytovatelia úverov. Význam použitia osobitnej úpravy poskytujúcej dostatočnú mieru ochrany spotrebiteľom pri poskytovaní spotrebiteľských úverov sa premietol o. i. aj do výslovného taxatívneho výpočtu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na koncepciu zákona o spotrebiteľských úveroch je práve veriteľ povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi vychádzať z ochrany poskytnutej osobitnými právnymi predpismi a pristúpiť k vyňatiu z tejto ochrany len v prípadoch odôvodnených a dostatočne preukázaných. Žalobca ako veriteľ sa pri uzatváraní predmetnej zmluvy nesprával spôsobom poskytujúcim aspoň základnú mieru ochrany spotrebiteľa. V prvom rade súd udáva,

zákonnej požiadavke na veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, žalobca ako veriteľ nevenoval žiadnu pozornosť preskúmania bonity žalovanej ako spotrebiteľa. Žalobca nevenoval žiadnu pozornosť posudzovaniu schopnosti splácať úver žalovanou za dohodnutých podmienok (v zmluve sa nenachádza žiadny údaj o príjme, o výdavkoch žalovanej o jej rodinných, sociálnych pomeroch), čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a uvedené je v zmysle § 11 ods. 2 zákona sankcionované tak, že veriteľ nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

30. V danej veci súd ďalej konštatuje, že zmluva neobsahuje riadne a určito uvedený údaj o splatnosti úveru, najmä neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve tiež absolútne absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Záverom súd udáva, že celkové navýšenie úveru takmer o 100% pri splácaní úveru do jedného roka vysoko prekračuje úrokové sadzby na finančnom trhu a takáto odplata by bola zjavne aj v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

31. Nakoľko uzatvorená zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, o úrokovej sadzbe a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy, podľa § 11 ods. 1 písm. b), v spojení s § 9 ods. 2 písm. f), písm. i) a písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná uhradila do podania žaloby žalobcom na súd sumu 288,00 Eur, teda aj celkovú čiastku úveru stanovenú Zmluvou o úvere vo výške 200,00 Eur, nie je preto povinná zaplatiť žalobcovi na splatenie istiny žiadnu sumu, čo žalobca podanou žalobou ani nežiadal. Čo sa týka žalovaného tzv. zostatku poplatku v sume 45,28 Eur, poplatku za upomienky vo výške 64,00 Eur, úroku vo výške 32% ročne, kapitalizovaného sumami 7,54 Eur, 8,64 Eur, 3,29 Eur, 0,18 Eur, 3,52 Eur, 1,78 Eur, 1,65 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne, kapitalizovaného sumami 9,84 Eur, 1,1 Eur, 1,86 Eur, 1,87 Eur, 1,33 Eur a 0,77 Eur považuje súd žalobu za nedôvodnú, vzhľadom k stanoveniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverového vzťahu.

32. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Žalobca bol v odvolacom konaní síce úspešný, avšak súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol, preto je nevyhnutné konštatovať, že žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, pričom úspech žalobcu a žalovanej bol približne v rovnakom pomere, preto súd nepriznal stranám sporu právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).